

ಅಪ್ಪ ಮನೆ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಬಂದೋನು. ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಮಾರುವಾಗ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಕಡೆಗೆಲ್ಲಾ ಸಹಿ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ಅಪ್ಪ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮೊದಲನೇ ಸಂಸಾರ ಆದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದರು. ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲುಕೆ ಬಿಡ್ತಲ್ಲ, ಕೂರಕ್ ಬಿಡ್ತಲ್ಲ. ಬಾಮ್ಮದ ಬಾವ ಅನ್ನೋದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಮೈಮೇಲೇ ಬೀಜಿದ್ದ. ಇದೆಲ್ಲ ಯಾಕೋ ಸರಿ ಕಾಣ್ತೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಳ್ಯ ಸೇರಿದ್ದು. ಅಲ್ಲೇ ಸಂಸಾರ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾದದ್ದು. ಆವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಯಾಮಾರಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಮೇಲೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಕುಸಿದಿದ್ದೆ. ಮಳ್ಳಯ್ಯನ ಮನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ಬೆಳಕು ಕಂಡದ್ದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೊಲ ತಲುಪಿದ್ದೆ.

ಮಳ್ಳಯ್ಯನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆವತ್ತು ಬಾಳೆಗುಂಡಿ ತೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಕದೂರಿನಿಂದ ಬಂದ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದವನೊಬ್ಬ 'ಬಿಳಿಗೇರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿದೆ. ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ಕೇಳಿ ಗೌಡ್ರೆ' ಎಂದು ಮಳ್ಳಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಬಾಳೆಗೆ ಹಾಕಲು ಕುರಿಗೊಬ್ಬರ ತರಲು ಹೋದಾಗ ಆ ಊರಿನ ಯಜಮಾನ ಹೆಣ್ಣು ತೋರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅದೇ ಈ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಹೆಣ್ಣು ತೋರಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಮಳ್ಳಪ್ಪಗೌಡರೇ ತನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗ, ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ.

ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಬಾಮ್ಮದ, ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಅಪ್ಪ 'ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡ್ಬೇಡಿ. ಹೆಣ್ಣು ಸಾಕೋದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದಚ್ಚು ಬೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಇದ್ದೆನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ನೀವೇ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಚಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆನೇ ನಿಲ್ಲೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಮಳ್ಳಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ 'ನೋಡಪ್ಪ ಬೀರಣ್ಣ, ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಗಳು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ಅಂಗೇನಾರ ಆತು ಅಂತಂದ್ರೆ ಅದನ್ನ ನೇರ್ಪು ಮಾಡೋ ಕೆಲಸ ನಂದೆ. ಹುಡುಗ ಒಳ್ಳೆಯವ, ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧಾರೆ ಮಾಡು. ಯಂಗೋ ಜೀವನ ಆಗುತ್ತೆ. ಅವನಿಗೂ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಜಮೀನಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಲ ತೋಟನೂ ನೋಡ್ತೆನೆ. ಅವನಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿ? ಇವು ಎರಡಾಳು. ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕದು. ಅದನ್ನ ಕಣ್ಣಾಗ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡ್ತಂದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಅದೂ ಇವು ತಲೆ ಕಾಯುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಮಗುಗೆ ತಾಯಾಗಿ ಬಂದ್ರೆ ಸಾಕು' ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಮಳ್ಳಪ್ಪ ಕರಳು ಬಾಯಿಗೆ ಬರಂಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಕೈಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮದುವೆ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಮಳ್ಳಪ್ಪ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ಬಲ ಬಂತು. ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಈಗ ಸಂಸಾರಸ್ಥ ಎಂದು ಕೂಲಿ ತಡೆಹಿಡಿಯದೇ ಮಳ್ಳಪ್ಪ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಬಂಧು ಬಳಗ ಇವನ ಸುತ್ತ ಸುಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಊರ ಮುಂದಲ ನಾಯಕರ ಒಪ್ಪಾರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನೇನು ಒಕ್ಕಲುತನವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ್ನ ಮಳ್ಳಪ್ಪ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಉಳಿಸಿದ್ದರು. 'ಮಳ್ಳಪ್ಪನಂತವರು ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸಾರ

ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ' ಎಂದು ಊರು ಮಳ್ಳಪ್ಪನ್ನ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಊರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಗುಸುಗುಸು ನಡೆದಿತ್ತು: 'ಅದೇ ಕಣವ್ವ, ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಅಪ್ಪನ್ನ ಮಳ್ಳಪ್ಪನೋರು ಮಡಿಕ್ಕಂದಿದ್ದಂತೆ. ಅದ್ದೇ ನೋಡು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ್ನ ಯತ್ತಗೂ ಹೋಗಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ಸಾಕುಂಡೆತೆ. ಯಂಗ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಬಂದುವೆ ಕರಳು ಬಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲಾ? ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಅವ್ವ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಳ್ಳಪ್ಪನೋರು ಸೊರಗಿಹೋಗಿದ್ದರು...' ಊರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವವರೂ ಇದ್ದರು. 'ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡ ಮಳ್ಳಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಅಪ್ಪನ್ನ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಾದ್ರಾಗೆ ಊರ ಜನ ಥೂ' ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಮಾತು ಚುಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. 'ಗೌಡರದ್ದು ಹೆಂಗರುಳು, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮರುಗುವ ಜೀವ ಅಷ್ಟೆ, ಇಂಥವರು ಅವರೂವ ಅಂಗೆಲ್ಲಾ ಊಹೆ ಕಟ್ಟಬಾರದು. ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಟ್ಟದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ರೆ ದೇವರು ಊರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲ್ಲ' ಅಂತ ಊರು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದದ್ದೂ ಇದೆ. ಊರಲ್ಲಿ ಮಳ್ಳಪ್ಪನ ಬಗ್ಗೆ ಬಳೆ ರಂಗನಿಗೆ

ಮಾತ್ರ ಒಂಥರಾ ಕಿಟ್ಟ ಕುತೂಹಲ. 'ಗೌಡ್ರು ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಅವ್ವನಿಗೆ ಯಂಥದೋ ಬಳ್ಳಿ ಹೆಣ್ಣೊಂಡೆತೆ. ಅದನ್ನ ಯಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಊರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯುತ್ತೆ' ಅಂದು ಸಣ್ಣ ಕುತೂಹಲ ಮದ್ದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಡೇ ಊರ್ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಪಾಳ್ಯದಿಂದ ಹೆಣ ತಂದು ಇಲ್ಲೇ ಕಲ್ ಬಾಣ ಮಾಡಿ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನೇ ಈ ಕೂಸ ತಬ್ಬಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದ. ಹೊಲದೊಳಗೆ ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿ ಎಸೆದು ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತಲೆ ಬುರುಡೆಯನ್ನು

ಒಂದು ಕೋಲಿಗೆ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಬಂದು 'ಅಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲೋಡು, ಇದೆಂಗೆತೆ' ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯು ತಲೆಬುರುಡೆ ತೋರಿದಾಗ 'ಎಲೆಲೇಲೇ' ಅಂದ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂಕಟ ಬಂದು ಬಿದ್ದು ಮನಸು ತುಂಬಾ ನೋಯಿತು. ಈ ಮಗಿಗೆ ಅದರ ಅವನ ಬುರುಡೆ ಅಂತ ಹೆಂಗಳೆಂದು ಎಂದು ತೋಚದೆ ಎದೆಎದೆ ಬಡ್ಡೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುವಂತಾಯಿತು.

ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಬುರುಡೆನ ಅದು ಇದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿರಿಸಿದ. 'ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಂಗೆ ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಕಂದ, ಬಾಯಿಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಕೂರಿಸಿದ. ಆಟ ಆಡೋಕೆ ಅಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಲ್ಲುಗಳ ಗುಡ್ಡ ಹಾಕಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಸಾವು ಬಂದಿದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ ದಂಗು ಬಡಿದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಡಕಾಡಿದ.

ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಅವತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದು, ಅವಳ ಕೈಕಾಲು ಪರಚಿದ್ದು... ತೋಟದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದ್ರು? ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ್ದ ಸಾರು ಇನ್ನೂ ಬಿಸಿ ಇತ್ತು. ಸೋಸಿದ ಸೊಪ್ಪು, ಬೇರು, ಕಸ ಕೋಳಿ ಕೆದಕಿ ಹೋದಂತೆ ಅಲ್ಲೇ ಚಿಲ್ಲಾಡಿತ್ತು. ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ತೋಟದ ಚಂದ್ರಯ್ಯ 'ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹಾವು ಮುಟ್ಟಿ ಸತ್ತುಹೋದ್ದು' ಅಂದಿದ್ದಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು. ಎಲ್ಲೂ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದ ಗುರುತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಸಲು ಆವತ್ತು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ದುಃಖಿಸಿದ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟ. ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಅರಳಿದ, ಕಿರುಚಿದ, ನೊಂದ. ಬೆಂದು ಬೆಂದು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗ 'ಅಪ್ಪಾ!' ಎಂದು ಕೂಗಿತು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಎಚ್ಚರಾದ.

ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗ ನೀರು ಹಾಕಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ಕಾಣುವ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ. ಚಿಗುರುವ ಬೇರುಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಾದ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in